

Vsebina

I *Zakonodajni akti*

DIREKTIVE

- ★ **Direktiva Sveta (EU) 2018/822 z dne 25. maja 2018 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčenja v zvezi s čezmejnimi aranžmaji, o katerih se poroča** 1

II *Nezakonodajni akti*

UREDBE

- ★ **Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/823 z dne 4. junija 2018 o zaključku delnega vmesnega pregleda izravnalnih ukrepov, ki se uporabljajo za uvoz nekaterih šarenk s poreklom iz Republike Turčije** 14

SKLEPI

- ★ **Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2018/824 z dne 4. junija 2018 o zaključku protidampinškega postopka v zvezi z uvozom fero-silicija s poreklom iz Egipta in Ukrajine** 25

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA SVETA (EU) 2018/822

z dne 25. maja 2018

o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčenja v zvezi s čezmejnimi aranžmaji, o katerih se poroča

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 113 in 115 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zaradi upoštevanja novih pobud na področju davčne preglednosti na ravni Unije je bila Direktiva Sveta 2011/16/EU ⁽³⁾ v zadnjih letih večkrat spremenjena. V okviru tega je bil z Direktivo Sveta 2014/107/EU ⁽⁴⁾ uveden skupni standard poročanja, ki ga je razvila Organizacija z zunanje sodelovanje in razvoj (OECD) za podatke o finančnih računih v Uniji. Ta standard določa avtomatično izmenjavo podatkov o finančnih računih, ki jih imajo davčni nerezidenti, ter vzpostavlja svetovni okvir za izmenjavo te vrste. Direktiva 2011/16/EU je bila spremenjena z Direktivo Sveta (EU) 2015/2376 ⁽⁵⁾, ki določa avtomatično izmenjavo podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom, in z Direktivo Sveta (EU) 2016/881 ⁽⁶⁾, ki določa obvezno avtomatično izmenjavo informacij med davčnimi organi o mednarodnih podjetjih iz poročil po državah. Ker so informacije o preprečevanju pranja denarja lahko uporabne za davčne organe, je Direktiva Sveta (EU) 2016/2258 ⁽⁷⁾ države članice zavezala, da davčnim organom omogočijo dostop do postopkov skrbnega preverjanja strank, ki jih

⁽¹⁾ Mnenje z dne 1. marca 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Mnenje z dne 18. januarja 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in o razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (UL L 64, 11.3.2011, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L 359, 16.12.2014, str. 1).

⁽⁵⁾ Direktiva Sveta (EU) 2015/2376 z dne 8. decembra 2015 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L 332, 18.12.2015, str. 1).

⁽⁶⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/881 z dne 25. maja 2016 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčenja (UL L 146, 3.6.2016, str. 8).

⁽⁷⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/2258 z dne 6. decembra 2016 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede dostopa davčnih organov do informacij o preprečevanju pranja denarja (UL L 342, 16.12.2016, str. 1).

uporabljajo finančne institucije v skladu z Direktivo (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Čeprav je bila Direktiva 2011/16/EU že večkrat spremenjena, da bi se davčnim organom zagotovila boljše sredstva za odzivanje na agresivno davčno načrtovanje, je še vedno treba okrepiti nekatere posebne vidike preglednosti obstoječega davčnega okvira.

- (2) Države članice vse težje ščitijo nacionalne davčne osnove pred erozijo, saj so postale strukture davčnega načrtovanja zelo kompleksne in pogosto izkoriščajo vse večjo mobilnost tako kapitala kot oseb na notranjem trgu. Takšne strukture so navadno sestavljene iz aranžmajev, ki se oblikujejo med več jurisdikcijami in obdavčljive dobičke prenašajo v jurisdikcije z ugodnejšimi davčnimi režimi ali zmanjšujejo skupne davčne obveznosti davčnega zavezanca. Tako se državam članicam pogosto občutno zmanjšajo davčni prihodki, kar jih ovira pri izvajanju rasti prijaznih davčnih politik. Zato je ključno, da davčni organi držav članic dobijo celovite in ustrezne informacije o potencialno agresivnih davčnih aranžmajih. Takšne informacije bi navedenim organom omogočile, da bi se hitro odzvali na škodljive davčne prakse ter odpravili vrzeli s sprejetjem zakonodaje ali z ustreznimi ocenami tveganja in davčnim nadzorom. Vendar pa neodzivnosti davčnih organov na aranžmaje, o katerih so bili obveščeni, ne bi smeli šteti za odobritev takih aranžmajev.
- (3) Glede na to, da večina potencialno agresivnih aranžmajev davčnega načrtovanja zajema več kot eno jurisdikcijo, bi razkritje informacij o navedenih aranžmajih prineslo dodatne pozitivne rezultate tam, kjer bi se tudi te informacije izmenjevale med državami članicami. Zlasti je ključnega pomena avtomatična izmenjava informacij med davčnimi organi, da se jim zagotovijo tiste informacije, ki jih potrebujejo za ukrepanje, kadar ugotovijo obstoj agresivnih davčnih praks.
- (4) Komisija je bila ob priznavanju pomena, ki ga ima lahko pregleden okvir za razvoj poslovne dejavnosti pri prispevanju k zaježitvi izogibanja davkom in davčnih utaj na notranjem trgu, pozvana, naj sproži pobude v zvezi z obveznim razkritjem informacij o potencialno agresivnih aranžmajih davčnega načrtovanja po vzoru ukrepa 12 akcijskega načrta OECD za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička (Base Erosion and Profit Shifting – BEPS). V zvezi s tem je Evropski parlament pozval k strožjim ukrepom proti posrednikom, ki pomagajo pri aranžmajih, ki lahko privedejo do izogibanja davkom in davčnih utaj. Prav tako je treba opozoriti, da je skupina G-7 z deklaracijo v Bariju z dne 13. maja 2017 o boju proti davčnemu kriminalu in drugim nezakonitim finančnim tokovom, pozvala OECD, naj začne razpravo o možnih načinih za obravnavo aranžmajev, zasnovanih za izogibanje poročanju v okviru skupnih standardov poročanja OECD, oziroma tistih, ki dejanskim lastnikom omogočajo, da se skrijejo za nepreglednimi strukturami, pri čemer naj bi upoštevala tudi o vzorčna pravila o obveznem razkritju po vzoru pristopa za aranžmaje izogibanja davkom v okviru poročila o ukrepu 12 BEPS.
- (5) Opozoriti je treba, da je videti, da so nekateri finančni posredniki in drugi ponudniki davčnega svetovanja svojim strankam dejavno pomagali pri prikrivanju denarja v offshore strukturah. Čeprav skupni standard poročanja, uveden z Direktivo 2014/107/EU, vsaj glede podatkov o finančnih računih pomeni pomemben korak naprej pri vzpostavljanju okvira davčne preglednosti v Uniji, pa je mogoče ta okvir še izboljšati.
- (6) Poročanje o čezmejnih aranžmajih potencialno agresivnega davčnega načrtovanja lahko uspešno prispeva k prizadevanjem za vzpostavitev okolja pravične obdavčitve na notranjem trgu. S tega vidika bi obveznost posrednikov, da davčne organe obvestijo o določenih čezmejnih aranžmajih, ki bi se lahko uporabili za agresivno davčno načrtovanje, pomenila korak v pravo smer. Za oblikovanje celovitejših politik bi bilo tudi nujno, da bi si davčni organi, kot drugi korak po poročanju, informacije izmenjali s primerljivimi organi v drugih državah članicah. Taka ureditev bi tudi povečala učinkovitost skupnega standarda poročanja. Poleg tega bi bilo ključno, da se Komisiji omogoči dostop do zadostne količine informacij, da bo lahko spremljala pravilno delovanje te direktive. Tak dostop Komisije do informacij držav članic ne odvezuje od obveznosti priglasitve vsakršne državne pomoči Komisiji.
- (7) Priznava se, da ima poročanje o čezmejnih aranžmajih potencialno agresivnega davčnega načrtovanja več možnosti za doseganje predvidenega odvratilnega učinka, če davčni organi zadevne informacije prejmejo že v zgodnji fazi, torej še preden se takšni aranžmaji dejansko izvedejo. Da bi upravam držav članic olajšali delo, bi lahko nadaljnjo avtomatično izmenjavo informacij o takšnih aranžmajih opravili vsako četrletje.

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

- (8) Da bi se zagotovilo pravilno delovanje notranjega trga in preprečilo nastajanje vrzeli v predlaganem okviru pravil, bi bilo treba obveznost poročanja naložiti vsem akterjem, ki so navadno udeleženi pri oblikovanju, trženju, organizaciji ali upravljanju izvajanja čezmejnih transakcij, o katerih se poroča, ali niza takšnih transakcij, ter tudi vsem, ki pri tem nudijo pomoč ali svetovanje. Prav tako ne bi smeli spregledati, da obveznost poročanja v določenih primerih za posrednika ne bi bila izvršljiva zaradi varovanja zakonsko predpisane poklicne skrivnosti ali v primerih, ko posrednika ni, ker na primer davčni zavezanec shemo oblikuje in izvaja interno. Ključnega pomena bi bilo, da davčni organi v takih okoliščinah ne izgubijo priložnosti pridobiti informacije o z davki povezanih aranžmajih, ki so potencialno povezani z agresivnim davčnim načrtovanjem. Zato bi bilo v takih primerih treba obveznost poročanja prenesti na davčnega zavezanca, ki ima koristi od tega aranžmaja.
- (9) Aranžmaji agresivnega davčnega načrtovanja so z leti postali vse bolj zapleteni ter se vedno spreminjajo in prilagajajo v odziv na obrambne protiukrepe davčnih organov. Ob upoštevanju tega bi bilo učinkoviteje, če bi aranžmaje potencialno agresivnega davčnega načrtovanja poskušali zajeti s pripravo seznama značilnosti in elementov transakcij, ki močno kažejo na izogibanje davkom ali davčno zlorabo, kot pa da bi opredelili pojem agresivnega davčnega načrtovanja. Ti znaki so opredeljeni kot „prepoznavne značilnosti“.
- (10) Glede na to, da naj bi bil glavni cilj te direktive glede poročanja o čezmejnih aranžmajih potencialno agresivnega davčnega načrtovanja osredotočen na zagotavljanje pravilnega delovanja notranjega trga, je bistveno, da pri tem na ravni Unije ne bi urejali več, kot je potrebno za doseg predvidenih ciljev. Zato bi bilo primerno, da se vsa skupna pravila o poročanju omejujejo na čezmejne primere, in sicer na primere, ki vključujejo bodisi več kot eno državo članico bodisi državo članico in tretjo državo. V takih okoliščinah je zaradi možnega vpliva na delovanje notranjega trga mogoče utemeljiti potrebo po sprejetju skupnega sklopa pravil, namesto da bi zadevo prepustili obravnavanju na nacionalni ravni. Država članica bi lahko sprejela podobne dodatne nacionalne ukrepe glede poročanja, vendar pa pristojnim organom drugih držav članic naj ne bi avtomatično sporočala kakršnih koli drugih informacij kot tistih, ki jih je v skladu s to direktivo treba sporočiti. Te informacije bi lahko izmenjala na zaprosilo ali spontano v skladu z veljavnimi pravili.
- (11) Glede na to, da bi morali imeti aranžmaji, o katerih se poroča, čezmejno razsežnost, bi bilo pomembno posredovati zadevne informacije davčnim organom v drugih državah članicah, da bi se zagotovilo kar največjo učinkovitost te direktive pri preprečevanju praks agresivnega davčnega načrtovanja. Mehanizem za izmenjavo informacij v okviru vnaprejšnjih davčnih stališč s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumov bi bilo treba uporabiti tudi za obvezno in avtomatično izmenjavo informacij o čezmejnih aranžmajih potencialno agresivnega davčnega načrtovanja, o katerih se poroča, med davčnimi organi v Uniji.
- (12) Zaradi lažje avtomatične izmenjave informacij in učinkovitejše rabe virov bi morala izmenjava potekati prek skupnega komunikacijskega omrežja (v nadaljnjem besedilu: omrežje CCN), ki ga je razvila Unija. V tem okviru bi bile informacije shranjene v varno osrednjo podatkovno zbirko za upravno sodelovanje na področju obdavčevanja. Države članice bi morale izvesti vrsto praktičnih postopkov, vključno z ukrepi za standardizacijo sporočanja vseh zahtevanih informacij z oblikovanjem standardnega obrazca. To bi moralo vključevati tudi opredelitev jezikovnih zahtev za predvideno izmenjavo informacij in ustrezno nadgradnjo omrežja CCN.
- (13) Da bi čim bolj zmanjšali stroške in upravno obremenitev za davčne uprave in posrednike ter zagotovili učinkovitost te direktive pri odvratanju od praks agresivnega davčnega načrtovanja, bi moral biti obseg avtomatične izmenjave informacij v zvezi s čezmejnimi aranžmaji, o katerih se poroča, v okviru Unije skladen z mednarodnim razvojem. Uvesti bi bilo treba posebno prepoznavno značilnost za obravnavo aranžmajev, zasnovanih za izogibanje obveznostim poročanja, ki vključujejo avtomatično izmenjavo informacij. Za namene te prepoznavne značilnosti bi bilo treba sporazume o avtomatični izmenjavi informacij o finančnih računih na podlagi skupnega standarda poročanja obravnavati enako kot obveznosti poročanja iz člena 8(3a) Direktive 2014/107/EU in Priloge 1 k navedeni direktivi. Pri izvajanju tistih delov te direktive, ki se nanašajo na aranžmaje za izogibanje skupnim standardom poročanja in aranžmaje, ki vključujejo pravne osebe ali pravne aranžmaje ali katere koli druge podobne strukture, bi se države članice lahko zaradi ponazoritve ali razlage oprle na delo OECD, in natančneje na njena vzorčna pravila o obveznem razkritju za obravnavanje aranžmajev za izogibanje skupnim standardom poročanja in nepreglednih offshore struktur, pa tudi na spremljajoča pojasnila, da bi, kolikor so ta besedila skladna z določbami prava Unije, zagotovile dosledno uporabo v vseh državah članicah.

- (14) Čeprav so za neposredno obdavčitev še vedno pristojne države članice, je ustrezno navesti stopnjo davka od dohodkov pravnih oseb, ki je ničelna ali skoraj ničelna, samo zato, da bi jasno opredelili področje uporabe prepoznavne značilnosti, ki zajema aranžmaje, ki vključujejo čezmejne transakcije, o katerih bi morali posredniki, ali po potrebi davkoplačevalci, poročati v skladu z Direktivo 2011/16/EU in o katerih bi se morala izmenjava informacij med pristojnimi organi izvajati avtomatično. Poleg tega bi bilo treba opozoriti, da za čezmejne aranžmaje agresivnega davčnega načrtovanja, pri katerih je glavni namen ali eden od glavnih namenov pridobitev davčne ugodnosti, ki izničuje cilj ali namen veljavne davčne zakonodaje, velja splošno pravilo o preprečevanju zlorab, kot je določeno v členu 6 Direktive Sveta (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾.
- (15) Da bi bilo več možnosti za učinkovitost te direktive, bi morale države članice določiti kazni za kršitve nacionalnih predpisov, s katerimi se ta direktiva izvaja. Te kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (16) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te direktive, zlasti za avtomatično izmenjavo informacij med davčnimi organi, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejetje standardnega obrazca z omejenim številom elementov, vključno z jezikovno ureditvijo. Iz istega razloga bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejetje potrebnih praktičnih postopkov za nadgradnjo osrednje podatkovne zbirke za upravno sodelovanje na področju obdavčevanja. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (17) V skladu s členom 28(2) Uredbe (EU) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov. Vsaka obdelava osebnih podatkov, ki se izvede v okviru te direktive, mora biti v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ in Uredbo (ES) št. 45/2001.
- (18) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so posebej priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (19) Ker cilja te direktive, in sicer izboljšanja delovanja notranjega trga z odvrčanjem od uporabe čezmejnih aranžmajev agresivnega davčnega načrtovanja, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi usmerjenosti v aranžmaje, zasnovane za potencialno izkoriščanje tržnih pomanjkljivosti, ki izvirajo iz interakcije med različnimi nacionalnimi davčnimi pravili, lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja, zlasti glede na to, da je omejena na čezmejne aranžmaje bodisi v več kot eni državi članici bodisi v državi članici in tretji državi.
- (20) Direktivo 2011/16/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 2011/16/EU se spremeni:

(1) člen 3 se spremeni:

(a) točka 9 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) v členu 8(1) ter členih 8a, 8aa in 8ab, sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih informacij drugi državi članici brez predhodnega zaprosila in v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih. V členu 8(1) se sklicevanje na podatke, ki so na voljo, nanaša na informacije, ki so v davčnih spisih države članice, ki sporoča informacije, in so dostopni v skladu s postopki za zbiranje in obdelavo podatkov v navedeni državi članici;“;

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 19.7.2016, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

(ii) v prvem pododstavku se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) v vseh drugih določbah te direktive, razen člena 8(1), člena 8(3a) ter členov 8a, 8aa in 8ab, sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih informacij, določenih v točkah (a) in (b) te točke.“;

(iii) v drugem pododstavku se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„V členu 8(3a), členu 8(7a), členu 21(2), členu 25(2) in (3) ter Prilogi IV ima vsak izraz z veliko začetnico tak pomen, kot ga ima v ustrezni opredelitvi iz Priloge I.“;

(b) dodajo se naslednje točke:

„18. ‚čezmejni aranžma‘ pomeni aranžma, ki zadeva bodisi več kot eno državo članico bodisi državo članico in tretjo državo, pri čemer je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

(a) vsi udeleženci v aranžmaju niso rezidenti za davčne namene v isti jurisdikciji;

(b) vsaj eden od udeležencev v aranžmaju je hkrati rezident za davčne namene v več kot eni jurisdikciji;

(c) eden ali več udeležencev v aranžmaju izvaja dejavnosti v drugi jurisdikciji prek stalne poslovne enote, ki se nahaja v navedeni jurisdikciji, in aranžma predstavlja celotno poslovanje stalne poslovne enote ali njegov del;

(d) eden ali več udeležencev v aranžmaju izvaja dejavnost v drugi jurisdikciji, v kateri ni rezident za davčne namene in nima stalne poslovne enote;

(e) tak aranžma bi lahko vplival na avtomatično izmenjavo informacij ali identifikacijo upravičenega lastništva.

Za namene točk 18 do 25 tega člena, člena 8ab in Priloge IV aranžma vključuje tudi niz aranžmajev. Aranžma lahko obsega več kot en korak ali del.

19. ‚čezmejni aranžma, o katerem se poroča‘ pomeni vsak čezmejni aranžma, ki ima vsaj eno od prepoznavnih značilnosti iz Priloge IV.

20. ‚prepoznavna značilnost‘ pomeni lastnost ali značilnost čezmejnega aranžmaja, ki nakazuje morebitno tveganje za izogibanje davkom, kakor so naštetih v Prilogi IV.

21. ‚posrednik‘ pomeni katero koli osebo, ki oblikuje, trži, organizira ali daje na voljo za uporabo čezmejni aranžma, o katerem se poroča ali upravlja njegovo izvajanje.

Pomeni tudi katero koli osebo, ki se ob upoštevanju ustreznih dejstev in okoliščin ter na podlagi razpoložljivih informacij in ustreznega strokovnega znanja in razumevanja, potrebnega za zagotavljanje takih storitev, zaveda, da se je zavezala, da bo neposredno ali prek drugih oseb nudila pomoč oziroma svetovanje pri oblikovanju, trženju, organizaciji, dajanju na voljo za uporabo ali upravljanju izvajanja čezmejnega davčnega aranžmaja, o katerem se poroča, ali bi bilo zanjo upravičeno pričakovati, da se tega zaveda. Vsakdo ima pravico, da predloži dokaze o tem, da ta oseba ni vedela, da je sodelovala pri čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, ali da ne bi bilo upravičeno pričakovati, da bi to vedela. V ta namen se lahko sklicuje na vsa ustrezna dejstva in okoliščine pa tudi na razpoložljive informacije, svoje ustrezno strokovno znanje in razumevanje.

Oseba, ki šteje za posrednika, izpolnjuje vsaj enega od naslednjih dodatnih pogojev:

(a) je rezident za davčne namene v državi članici;

(b) ima stalno poslovno enoto v državi članici, prek katere zagotavlja storitve v zvezi z aranžmajem;

(c) je ustanovljena po pravu države članice in/ali urejena s tem pravom;

(d) registrirana je pri poklicnem združenju, povezanem s pravnimi, davčnimi ali svetovalnimi storitvami, v državi članici.

22. ‚zadevni davčni zavezanec‘ pomeni katero koli osebo, ki se ji čezmejni aranžma, o katerem se poroča, da na voljo za izvajanje ali ki je tak aranžma pripravljena izvajati oziroma je že izvedla njegov prvi korak.

23. za namene člena 8ab ‚povezano podjetje‘ pomeni osebo, ki je povezana z drugo osebo na vsaj enega od naslednjih načinov:

- (a) oseba je udeležena pri upravljanju druge osebe tako, da je v položaju z znatnim vplivom na to drugo osebo;
- (b) oseba je udeležena pri nadzoru nad drugo osebo z deležem glasovalnih pravic, ki presega 25 %;
- (c) oseba je udeležena v kapitalu druge osebe z lastništvom kapitala, ki neposredno ali posredno presega delež 25 %;
- (d) oseba je upravičena do 25 % ali več dobička druge osebe.

Če je pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu oziroma dobičku, kot je navedeno v točkah (a) do (d), iste osebe, udeležena več kot ena oseba, se vse zadevne osebe štejejo za povezana podjetja.

Če je pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu oziroma pri dobičku, kot je navedeno v točkah (a) do (d), več kot ene osebe, udeležena ista oseba, se vse zadevne osebe štejejo za povezana podjetja.

Za namene te točke se oseba, ki deluje skupaj z drugo osebo v zvezi z glasovalnimi pravicami ali lastništvom kapitala subjekta, obravnava kot udeležena pri vseh glasovalnih pravicah ali lastništvu kapitala tega subjekta, ki jih ima druga oseba.

Pri posredni udeležbi se izpolnjevanje zahtev iz točke (c) določi tako, da se pomnožijo deleži po zaporednih stopnjah. Za osebo z več kot 50 % glasovalnih pravic se šteje, da jih ima 100 %.

Posameznik, njegov zakonec in predniki ali potomci se štejejo za eno osebo.

24. ‚tržni aranžma‘ pomeni čezmejni aranžma, ki je zasnovan, dan na tržišče, pripravljen za izvajanje ali dan na voljo za izvajanje, ne da bi ga bilo treba bistveno prilagoditi.

25. ‚posebej prilagojeni aranžma‘ pomeni vsak čezmejni aranžma, ki ni tržni aranžma.“;

(2) vstavi se naslednji člen:

„Člen 8ab

Področje uporabe in pogoji obvezne avtomatične izmenjave podatkov o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi od posrednikov zahteva, da pristojnim organom predložijo podatke, ki jih poznajo, so v njihovi posesti ali pod njihovim nadzorom, o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča, v tridesetih dneh od:

- (a) dneva po tem, ko je čezmejni aranžma, o katerem se poroča, na voljo za izvajanje; ali
- (b) dneva po tem, ko je čezmejni aranžma, o katerem se poroča, pripravljen za izvajanje; ali
- (c) trenutka, ko je storjen prvi korak pri izvajanju čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča,

odvisno od tega, kaj nastopi prej.

Ne glede na prvi pododstavek, se tudi od posrednikov iz drugega odstavka točke 21 člena 3 zahteva, da predložijo podatke v 30 dneh od dneva po tem, ko so neposredno ali prek drugih oseb zagotovili pomoč oziroma svetovanje.

2. V primeru tržnih aranžmajev države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi od posrednika zahtevajo, da vsake tri mesece sestavi redno poročilo, ki vsebuje nove podatke, o katerih se poroča, iz točk (a), (d), (g) in (h) odstavka 14, ki so postali dostopni, odkar je bilo vloženo zadnje poročilo.

3. Kadar je posrednik dolžan predložiti podatke o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča, pristojnim organom več kot ene države članice, se ti podatki predložijo le v državi članici, ki je prva na spodnjem seznamu:

- (a) država članica, v kateri je posrednik rezident za davčne namene;

- (b) država članica, v kateri ima posrednik stalno poslovno enoto, prek katere se zagotavljajo storitve v zvezi z aranžmajem;
- (c) država članica, v kateri je posrednik ustanovljen ali ga ureja njeno pravo;
- (d) država članica, v kateri je posrednik registriran pri poklicnem združenju, povezanem s pravnimi, davčnimi ali svetovalnimi storitvami.

4. Kadar v skladu z odstavkom 3 obstaja večkratna obveznost poročanja, je posrednik oproščen predložitve podatkov, če ima v skladu z nacionalnim pravom dokaz, da so bili isti podatki predloženi v drugi državi članici.

5. Vsaka država članica lahko sprejme potrebne ukrepe, s katerimi posrednikom omogoči pravico do oprostitve predložitve podatkov o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, če bi se z obveznostjo poročanja kršilo varovanje zakonsko predpisane poklicne skrivnosti na podlagi nacionalnega prava te države članice. V takih primerih vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi od posrednikov zahteva, da katerega koli drugega posrednika ali, če tega ni, zadevnega davčnega zavezanca brez odlašanja uradno obvestijo o njegovi obveznosti poročanja iz odstavka 6.

Posredniki so lahko upravičeni do oprostitve na podlagi prvega pododstavka le v obsegu, v katerem delujejo v okviru zadevne nacionalne zakonodaje, ki opredeljuje njihove poklice.

6. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, v skladu s katerimi mora, kadar ni posrednika ali kadar posrednik uradno obvesti zadevnega davčnega zavezanca ali drugega posrednika o uporabi oprostitve iz odstavka 5, podatke o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, predložiti drugi priglašeni posrednik ali, če tega ni, zadevni davčni zavezanec.

7. Zadevni davčni zavezanec, ki ima obveznost poročanja, predloži podatke v 30 dneh od dneva, na katerega je čezmejni aranžma, o katerem se poroča, na voljo davčnemu zavezancu za izvajanje ali je pripravljen za izvajanje s strani zadevnega davčnega zavezanca ali je storjen prvi korak pri njegovem izvajanju v zvezi z zadevnim davčnim zavezancem, odvisno od tega, kaj nastopi prej.

Kadar ima zadevni davčni zavezanec obveznost predložiti podatke o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, pristojnim organom več kot ene države članice, jih predloži le pristojnim organom države članice, ki je prva na spodnjem seznamu:

- (a) država članica, v kateri je zadevni davčni zavezanec rezident za davčne namene;
- (b) država članica, v kateri ima zadevni davčni zavezanec stalno poslovno enoto, ki ima koristi od aranžmaja;
- (c) država članica, v kateri zadevni davčni zavezanec prejema dohodek ali ustvarja dobiček, čeprav v nobeni državi članici ni rezident za davčne namene in nima stalne poslovne enote;
- (d) država članica, v kateri zadevni davčni zavezanec opravlja dejavnost, čeprav v nobeni državi članici ni rezident za davčne namene in nima stalne poslovne enote.

8. Kadar na podlagi odstavka 7 obstaja večkratna obveznost poročanja, je zadevni davčni zavezanec oproščen predložitve podatkov, če ima v skladu z nacionalnim pravom dokaz, da so bili isti podatki predloženi v drugi državi članici.

9. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zahteva, da imajo, kadar je posrednikov več, obveznost predložitve podatkov o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, vsi posredniki, ki so vključeni v isti čezmejni aranžma.

Posrednik je oproščen predložitve podatkov le, kolikor ima v skladu z nacionalnim pravom dokaz, da je iste podatke iz odstavka 14 že predložil drugi posrednik.

10. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zahteva, da je, kadar ima obveznost poročanja zadevni davčni zavezanec in kadar je zadevnih davčnih zavezancev več, zadevni davčni zavezanec, ki predloži podatke v skladu z odstavkom 6, tisti, ki je prvi na spodnjem seznamu:

- (a) zadevni davčni zavezanec, ki se je s posrednikom dogovoril o čezmejnem aranžmaju;
- (b) zadevni davčni zavezanec, ki upravlja izvajanje aranžmaja.

Zadevni davčni zavezanec je oproščen predložitve podatkov le, kolikor ima v skladu z nacionalnim pravom dokaz, da je iste informacije iz odstavka 14 že predložil drugi zadevni davčni zavezanec.

11. Vsaka država članica lahko sprejme potrebne ukrepe, s katerimi od vsakega zadevnega davčnega zavezanca zahteva, da podatke o uporabi aranžmaja posreduje davčni upravi vsako leto, za katero ga uporablja.

12. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi od posrednikov in zadevnih davčnih zavezancev zahteva, da predložijo podatke o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča ter katerih prvi korak je bil izveden med datumom začetka veljavnosti in datumom začetka uporabe te direktive. Posredniki in zadevni davčni zavezanci, če je to primerno, predložijo podatke o navedenih čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča, do 31. avgusta 2020.

13. Pristojni organ države članice, ki so mu bili predloženi podatki v skladu z odstavki od 1 do 12 tega člena, z avtomatično izmenjavo sporoči podatke iz odstavka 14 tega člena pristojnim organom vseh drugih držav članic, in sicer v skladu s praktičnimi postopki, sprejetimi na podlagi člena 21.

14. Podatki, ki jih pristojni organ države članice sporoči na podlagi odstavka 13, zajemajo, kot je ustrezno, naslednje:

- (a) identifikacijo posrednikov in zadevnih davčnih zavezancev, vključno z njihovim imenom, datumom in krajem rojstva (če gre za posameznika), rezidentstvom za davčne namene, davčno številko ter, če je primerno, osebami, ki so povezana podjetja zadevnega davčnega zavezanca;
- (b) podrobnosti o prepoznavnih značilnostih iz Priloge IV, zaradi katerih se o čezmejnem aranžmaju poroča;
- (c) povzetek vsebine čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča, vključno z navedbo imena, pod katerim je znan, če takšno ime obstaja, ter abstraktnim opisom zadevnih poslovnih dejavnosti ali aranžmajev, ne da bi to privedlo do razkritja poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti oziroma poslovnega procesa niti razkritja podatkov, ki bi bilo v nasprotju z javnim redom;
- (d) datum, ko je ali bo storjen prvi korak pri izvajanju čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča;
- (e) podrobnosti o nacionalnih določbah, ki so podlaga za čezmejni aranžma, o katerem se poroča;
- (f) vrednost čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča;
- (g) identifikacijo države članice zadevnega(-ih) davčnega(-ih) zavezanca(-ev) in morebitnih drugih držav članic, katere bi verjetno zadeval čezmejni aranžma, o katerem se poroča;
- (h) identifikacijo morebitne druge osebe v državi članici, na katero bi verjetno vplival čezmejni aranžma, o katerem se poroča, ob navedbi, s katerimi državami članicami je ta oseba povezana.

15. Dejstvo da se davčna uprava ne odzove na čezmejni aranžma, o katerem se poroča, ne pomeni priznanja veljavnosti ali davčne obravnave tega aranžmaja.

16. Za lažjo izmenjavo podatkov iz odstavka 13 tega člena Komisija v okviru postopka za določitev standardnega obrazca iz člena 20(5) sprejme praktične postopke, potrebne za izvajanje tega člena, vključno z ukrepi za standardizacijo sporočanja podatkov iz odstavka 14 tega člena.

17. Komisija nima dostopa do podatkov iz točk (a), (c) in (h) odstavka 14.

18. Avtomatična izmenjava podatkov se izvede v enem mesecu po koncu četrtletja, v katerem so bili podatki predloženi. Prvi podatki se sporočijo do 31. oktobra 2020.“;

(3) v členu 20 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Komisija v skladu s postopkom iz člena 26(2) pripravi standardne obrazce in ob tem določi jezikovno ureditev v naslednjih primerih:

- (a) za avtomatično izmenjavo podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih v skladu s členom 8a pred 1. januarjem 2017;
- (b) za avtomatično izmenjavo podatkov o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča, v skladu s členom 8ab pred 30. junijem 2019.

Ti standardni obrazci lahko vsebujejo le tiste elemente za izmenjavo podatkov, ki so naštetih v členih 8a(6) in 8ab(14), ter druga z njimi povezana polja, ki so potrebna za doseg ciljev iz členov 8a oziroma 8ab.

Jezikovna ureditev iz prvega pododstavka državam članicam ne preprečuje, da bi podatke iz členov 8a in 8ab sporočile v katerem koli od uradnih jezikov Unije. Lahko pa je v okviru te jezikovne ureditve določeno, da se ključni elementi takšnih podatkov pošljejo tudi v drugem uradnem jeziku Unije.“;

(4) v členu 21 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Komisija do 31. decembra 2017 razvije varno osrednjo podatkovno zbirko držav članic za upravno sodelovanje na področju obdavčenja ter zanjo zagotovi tehnično in logistično podporo, kjer se za izpolnitev obveznosti glede avtomatične izmenjave podatkov iz člena 8a(1) in (2) beležijo podatki, ki jih je treba sporočiti v okviru navedenih odstavkov.

Komisija do 31. decembra 2019 razvije varno osrednjo podatkovno zbirko držav članic za upravno sodelovanje na področju obdavčenja ter zanjo zagotovi tehnično in logistično podporo, kjer se za izpolnitev obveznosti glede avtomatične izmenjave podatkov iz člena 8ab (13), (14) in (16) beležijo podatki, ki jih je treba sporočiti v okviru navedenih odstavkov.

Dostop do podatkov, shranjenih v tej podatkovni zbirki, imajo pristojni organi vseh držav članic. Tudi Komisija ima dostop do podatkov, shranjenih v tej podatkovni zbirki, vendar ob omejitvah iz člena 8a(8) oziroma člena 8ab(17). Komisija potrebne praktične postopke določi v skladu s postopkom iz člena 26(2).

Dokler ta varna osrednja podatkovna zbirka ne začne delovati, avtomatična izmenjava podatkov iz člena 8a (1) in (2) ter člena 8ab (13), (14) in (16) poteka v skladu z odstavkom 1 tega člena in veljavnimi praktičnimi postopki.“;

(5) v členu 23 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Države članice Komisiji sporočijo letno oceno učinkovitosti avtomatične izmenjave podatkov iz členov 8, 8a, 8aa in 8ab ter dosežene praktične rezultate. Komisija z izvedbenimi akti sprejme obliko in pogoje sporočanja za navedene letne ocene. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 26(2).“;

(6) člen 25a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 25a

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive v zvezi s členoma 8aa in 8ab, ter sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.“;

(7) člen 27 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 27

Poročanje

1. Komisija vsakih pet let po 1. januarju 2013 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te direktive.

2. Države članice in Komisija vsaki dve leti po 1. juliju 2020 ocenijo relevantnost Priloge IV, Komisija pa Svetu predloži poročilo. Temu poročilu je, kadar je primerno, priložen zakonodajni predlog.“;

(8) doda se Priloga IV, katere besedilo je navedeno v Prilogi k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice najpozneje do 31. decembra 2019 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice uporabljajo navedene predpise od 1. julija 2020.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih določb nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 25. maja 2018

Za Svet
Predsednik
V. GORANOV

PRILOGA

„PRILOGA IV

PREPOZNAVNE ZNAČILNOSTI

Del I. Preskus glavne koristi

Splošne prepoznavne značilnosti iz kategorije A ter posebne prepoznavne značilnosti iz kategorije B in iz točk (b)(i), (c) in (d) odstavka 1 kategorije C se lahko upoštevajo le ob pozitivnem rezultatu „preskusa glavne koristi“.

Šteje se, da je rezultat tega preskusa pozitiven, če je mogoče vzpostaviti, da je glavna korist ali ena od glavnih koristi, ki jo lahko oseba ob upoštevanju vseh zadevnih dejstev in okoliščin upravičeno pričakuje pri uporabi aranžmaja, pridobitev davčne ugodnosti.

Kar zadeva prepoznavno značilnost iz odstavka 1 kategorije C, obstoj pogojev iz točk b(i), (c) ali (d) odstavka 1 kategorije C sam po sebi ne more biti razlog za zaključek, da je rezultat preskusa glavne koristi aranžmaja pozitiven.

Del II. Kategorije prepoznavnih značilnosti

A. Splošne prepoznavne značilnosti, povezane s preskusom glavne koristi

1. Aranžma, pri katerem se zadevni davčni zavezanec ali udeleženec v aranžmaju zaveže, da bo upošteval pogoj zaupnosti, s katerim se lahko od njega zahteva, da drugim posrednikom ali davčnim organom ne razkrije, kako bi aranžma lahko zagotovil davčno ugodnost.
2. Aranžma, pri katerem je posrednik upravičen do plačila (ali obresti ter nadomestila za stroške financiranja in druge stroške) za aranžma, to plačilo pa je določeno glede na:
  - (a) znesek davčne ugodnosti, ki se pridobi iz aranžmaja, ali
  - (b) to, ali se iz aranžmaja dejansko pridobi davčna ugodnost ali ne. Pri tem bi imel posrednik obveznost, da delno ali v celoti vrne plačilo, če namen pridobitve davčne ugodnosti iz aranžmaja ni dosežen v delu ali v celoti.
3. Aranžma, ki je bistveno standardiziral dokumentacijo in/ali strukturo in je na voljo več kot enemu zadevnemu davčnemu zavezancu, ne da bi ga bilo treba bistveno prilagoditi za izvajanje.

B. Posebne prepoznavne značilnosti, povezane s preskusom glavne koristi

1. Aranžma, pri katerem udeleženec sprejme navidezne korake, ki zajemajo pridobitev družbe, ki posluje z izgubo, ustavitev glavne dejavnosti take družbe in uporabo njenih izgub za zmanjšanje svoje davčne obveznosti, med drugim s prenosom navedenih izgub v drugo jurisdikcijo ali s hitrejšo uporabo navedenih izgub.
2. Aranžma, ki ima za posledico preoblikovanje dohodkov v kapital, darila ali druge kategorije prihodkov, ki so obdavčene po nižji stopnji ali oproščene davka.
3. Aranžma, ki vključuje krožne transakcije, katerih rezultat je fiktivno trgovanje s sredstvi (*round-tripping*), in sicer z vključitvijo vmesnih subjektov brez druge primarne komercialne funkcije ali transakcij, ki se medsebojno izravnavajo ali izničujejo oziroma imajo druge podobne značilnosti.

C. Posebne prepoznavne značilnosti, povezane s čezmejnimi transakcijami

1. Aranžma, ki vključuje odbitna čezmejna plačila med dvema ali več povezanimi podjetji, če je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:
  - (a) prejemnik ni rezident za davčne namene v nobeni davčni jurisdikciji;
  - (b) prejemnik je sicer rezident za davčne namene v določeni jurisdikciji, vendar jurisdikcija:
    - (i) ne nalaga nobenega davka od dohodkov pravnih oseb ali pa nalaga davek od dohodkov pravnih oseb po ničelni ali skoraj ničelni stopnji ali
    - (ii) je uvrščena na seznam jurisdikcij tretjih držav, za katere so države članice skupaj ali v okviru OECD ocenile, da niso pripravljene sodelovati;

- (c) plačilo je v jurisdikciji, v kateri je prejemnik rezident za davčne namene, v celoti oproščeno davka;
  - (d) za plačilo v jurisdikciji, v kateri je prejemnik rezident za davčne namene, velja ugodnejši davčni režim.
2. Odbitki za isto amortizacijo sredstev se uveljavljajo v več kot eni jurisdikciji.
  3. Oprostitev dvojnega obdavčevanja v zvezi z isto postavko dohodkov ali kapitala se uveljavlja v več kot eni jurisdikciji.
  4. Obstaja aranžma, ki vključuje prenose sredstev, pri čemer obstaja pomembna razlika v znesku, ki se v navedenih jurisdikcijah v zvezi s temi sredstvi šteje za plačljivega.
- D. Posebne prepoznavne značilnosti, povezane z avtomatično izmenjavo podatkov in upravičenim lastništvom
1. Aranžma, ki lahko ima za posledico ogrožitev obveznosti poročanja na podlagi zakonov, s katerimi se izvaja zakonodaja Unije, ali kakršni koli enakovredni sporazumi o avtomatični izmenjavi informacij o Finančnih računih, vključno s sporazumi s tretjimi državami, ali ki izkorišča neobstoje take zakonodaje ali sporazumov. Takšni aranžmaji vključujejo vsaj naslednje:
    - (a) uporabo računa, produkta ali naložbe, ki ni ali naj ne bi bil Finančni račun, ima pa značilnosti, ki so zelo podobne značilnostim Finančnega računa;
    - (b) prenos Finančnih računov ali sredstev v jurisdikcije, ki jih avtomatična izmenjava informacij o Finančnih računih z državo, katere rezident je zadevni davčni zavezanec, ne zavezuje, ali uporabo teh jurisdikcij;
    - (c) prerazvrstitev dohodka in kapitala v produkte ali plačila, za katere ne velja avtomatična izmenjava informacij o Finančnih računih;
    - (d) prenos ali preoblikovanje Finančne institucije ali Finančnega računa ali sredstev v njih v Finančno institucijo ali Finančni račun ali sredstva, ki niso predmet poročanja na podlagi avtomatične izmenjave informacij o Finančnih računih;
    - (e) uporabo pravnih subjektov, aranžmajev ali struktur, ki odpravljajo ali naj bi odpravili poročanje enega ali več imetnikov računov ali obvladujočih oseb na podlagi avtomatične izmenjave informacij o Finančnih računih;
    - (f) aranžmaje, ki ogrožajo postopke skrbnega preverjanja, ki jih uporabljajo Finančne institucije za izpolnitev obveznosti poročanja informacij o Finančnih računih, ali izkoriščajo slabosti teh postopkov, vključno z uporabo jurisdikcij z nezadostnimi ali šibkimi ureditvami izvrševanja zakonodaje s področja preprečevanja pranja denarja ali s šibkimi zahtevami po preglednosti za pravne osebe ali pravne ureditve.
  2. Aranžma, ki vključuje nepregledno verigo pravnega ali upravičenega lastništva z uporabo oseb, pravnih ureditev ali struktur:
    - (a) ki ne opravljajo pomembne gospodarske dejavnosti, podprte z ustreznim osebjem, opremo, sredstvi in prostori; in
    - (b) ki so ustanovljeni, se upravljajo, so rezidenti, so pod nadzorom ali imajo sedež v kateri koli jurisdikciji, ki ni jurisdikcija rezidentstva enega ali več upravičenih lastnikov sredstev, ki jih imajo te osebe, pravne ureditve ali strukture v lasti, ter
    - (c) kadar upravičenih lastnikov teh oseb, pravnih ureditev ali struktur, kot so opredeljeni v Direktivi (EU) 2015/849 ni mogoče identificirati.
- E. Posebne prepoznavne značilnosti, povezane s transfernimi cenami
1. Aranžma, ki vključuje uporabo enostranskih pravil izjeme „varnega pristana“.
  2. Aranžma, ki vključuje prenos neopredmetenih sredstev, ki jih je težko ovrednotiti. Pojem neopredmetena sredstva, ki jih je težko ovrednotiti, zajema neopredmetena sredstva ali pravice na neopredmetenih sredstvih, za katere ob njihovem prenosu med povezanimi podjetji:
    - (a) ne obstajajo zanesljive primerljive vrednosti; in

- (b) ob sklenitvi transakcije so napovedi prihodnjih denarnih tokov ali prihodka, ki naj bi se pridobil iz prenesenega neopredmetenega sredstva, ali predpostavke, uporabljene pri vrednotenju neopredmetenega sredstva, zelo negotove, zaradi česar je težko predvideti raven končnega uspeha neopredmetenega sredstva ob prenosu.
3. Aranžma, ki vključuje čezmejni prenos funkcij in/ali tveganj in/ali sredstev znotraj skupine, če so načrtovani letni dobički pred obrestmi in davki (EBIT) prenosnika ali prenosnikov v treh letih po prenosu manjši od 50 % načrtovanega letnega EBIT tega prenosnika ali prenosnikov kot bi bil, če prenos ni bil izveden.“
-

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/823

z dne 4. junija 2018

o zaključku delnega vmesnega pregleda izravnalnih ukrepov, ki se uporabljajo za uvoz nekaterih šarenk s poreklom iz Republike Turčije

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1037 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: osnovna uredba), in zlasti člena 19(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

1.1 Veljavni ukrepi

- (1) Komisija je po protisubvencijski preiskavi (v nadaljnjem besedilu: prvotna preiskava) z Izvedbeno uredbo (EU) 2015/309 ⁽²⁾ uvedla dokončne izravnalne dajatve na uvoz nekaterih šarenk s poreklom iz Turčije (v nadaljnjem besedilu: veljavni ukrepi).

1.2 Zahtevek za delni vmesni pregled

- (2) Egejsko združenje izvoznikov (v nadaljnjem besedilu: vložnik) je 13. marca 2017 vložilo zahtevek za delni vmesni pregled izravnalnih ukrepov.
- (3) Vložnik je v zahtevku navedel dokaze, da je sprememba izvajanja neposrednih subvencij za proizvodnjo iz leta 2016 povzročila precejšnje znižanje ravni subvencij za proizvajalce postrvi v Turčiji, zato ukrepi za izravnavo subvencioniranja niso bili več potrebni. Trdil je tudi, da je bila sprememba trajna. Po njegovem mnenju je bilo torej treba pregledati veljavne ukrepe.

1.3 Začetek delnega vmesnega pregleda

- (4) Komisija je po ugotovitvi, da obstajajo zadostni dokazi za začetek delnega vmesnega pregleda, 20. julija 2017 z obvestilom, objavljenim v *Uradnem listu Evropske unije* (v nadaljnjem besedilu: obvestilo o začetku) ⁽³⁾, napovedala začetek delnega vmesnega pregleda v skladu s členom 19 osnovne uredbe.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/1037 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL L 176, 30.6.2016, str. 55).

⁽²⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/309 z dne 26. februarja 2015 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve in dokončnem pobiranju začasnih dajatve, uvedene na uvoz nekaterih šarenk s poreklom iz Turčije (UL L 56, 27.2.2015, str. 12).

⁽³⁾ Obvestilo o začetku delnega vmesnega pregleda izravnalnih ukrepov, ki se uporabljajo za uvoz nekaterih šarenk s poreklom iz Turčije (UL C 234, 20.7.2017, str. 6).

1.4 Obdobje preiskave v zvezi s pregledom

- (5) Obdobje preiskave v zvezi s pregledom je zajemalo obdobje od 1. julija 2016 do 30. junija 2017. Da bi Komisija ocenila, ali se je od prvotne preiskave zmanjšalo subvencioniranje proizvajalcev postrvi in ali je bila sprememba trajna, je analizirala tudi gibanje skupnih zneskov subvencij, ki jih je Turčija dodelila proizvajalcem postrvi od obdobja prvotne preiskave (tj. od 1. januarja do 31. decembra 2013).

1.5 Strani, ki jih preiskava zadeva

- (6) Komisija je o začetku delnega vmesnega pregleda obvestila vložnika, znane proizvajalce izvoznike iz Turčije, proizvajalce Unije, uporabnike in trgovce, za katere je znano, da jih to zadeva, združenja, ki zastopajo proizvajalce Unije, ter turške organe.
- (7) Zainteresirane strani so imele možnost pisno izraziti svoja stališča in v roku, določenem v obvestilu o začetku, zahtevati zaslišanje.
- (8) Dve zainteresirani strani sta predložili stališči, v katerih sta zagovarjali nujnost ohranitve veljavnih ukrepov. Po mnenju ene od strani, in sicer danskega združenja za akvakulturo (ki predstavlja pritožnika v prvotni preiskavi), niso bili izpolnjeni pogoji iz člena 19 osnovne uredbe. Združenje je trdilo, da informacije v zahtevku niso bile popolne in niso točno prikazale subvencioniranja proizvajalcev postrvi v Turčiji ter da ni mogoče trditi, da so bile spremembe, ki jih je uvedla Turčija, „trajne“. Tudi druga stran, in sicer špansko združenje za akvakulturo, se je zavzemala za ohranitev izravnalnih ukrepov, pri čemer je trdila, da so cene turškega uvoza nižje od cen proizvajalcev postrvi iz Unije.

1.6 Vzorčenje proizvajalcev izvoznikov iz Turčije

- (9) Glede na veliko število proizvajalcev izvoznikov je Komisija v obvestilu o začetku navedla, da se bo morda odločila za vzorčenje proizvajalcev izvoznikov v skladu s členom 27 osnovne uredbe.
- (10) Da bi se Komisija lahko odločila, ali je vzorčenje potrebno, in da bi v tem primeru lahko izbrala vzorec, je vse znane proizvajalce izvoznike iz Turčije pozvala, naj zagotovijo informacije, določene v obvestilu o začetku. Poleg tega je misijo Republike Turčije pri Evropski uniji pozvala, naj opredeli morebitne preostale proizvajalce izvoznike, ki bi bili zainteresirani za sodelovanje v preiskavi, in/ali vzpostavi stik z njimi. Informacije, določene v obvestilu o začetku, so bile poslane skupaj več kot 70 družbam v Turčiji.
- (11) Od tega je 27 proizvajalcev izvoznikov predložilo zahtevane informacije in se strinjalo z vključitvijo v vzorec. Komisija je v skladu s členom 27(1) osnovne uredbe začasno izbrala vzorec petih proizvajalcev izvoznikov/skupin proizvajalcev, ki je vključeval tri proizvajalce izvoznike/skupine proizvajalcev z največjim obsegom izvoza v Unijo in dva manjša proizvajalca izvoznika/skupini proizvajalcev. Predlagani vzorec je štela za reprezentativnega.
- (12) Komisija je zainteresirane strani pozvala, naj predložijo pripombe glede začasnega vzorca. Vključitev v vzorec sta zahtevali dve skupini proizvajalcev izvoznikov, tj. skupina KLC in skupina Sagun. Glede na velik obseg izvoza skupine KLC se je Komisija odločila, da jo vključi v vzorec, da bi ustrezno proučila učinke spremenjene sheme na sektor. Vendar se je glede na omejen čas, ki je bil na voljo za preiskavo, odločila, da zavrne zahtevek skupine Sagun za vključitev v vzorec ⁽¹⁾.
- (13) Končni vzorec je bil tako sestavljen iz naslednjih proizvajalcev izvoznikov/skupin proizvajalcev izvoznikov in z njimi povezanih družb:
- skupina ADA SU,
  - skupina ALIMA,
  - skupina GMS,
  - skupina KLC,
  - Mittos Su Ürünleri,
  - skupina Özpekler.

⁽¹⁾ Obseg izvoza skupine Sagun v Unijo je v obdobju preiskave v zvezi s pregledom zajemal približno tretjino izvoza skupine KLC v Unijo.

- (14) Končni vzorec je zajemal približno 71 % obsega uvoza izdelka, ki se pregleduje in ki se je v obdobju preiskave v zvezi s pregledom izvažal v Unijo. Komisija je menila, da je vzorec reprezentativen in bi ji omogočil ustrezno analizo učinkov sprememb, ki jih je uvedla Turčija, na vse družbe v navedenem sektorju.

1.7 Vprašalniki in preveritveni obiski

- (15) Komisija je zbrala in preverila vse informacije, ki so bile po njenem mnenju potrebne za oceno učinka spremembe izvajanja sheme neposrednih subvencij, ki jih je uvedla Turčija.
- (16) Vprašalnike je poslala šestim vzorčenim proizvajalcem izvoznikom/skupinam proizvajalcev in Turčiji. Izpolnjene vprašalnike je prejela od vseh teh strani.
- (17) Komisija je izvedla preveritvene obiske v prostorih ene od vzorčenih skupin proizvajalcev izvoznikov, in sicer v skupini Alima. Preveritveni obisk je opravila tudi v prostorih turških organov. Na podlagi sklepov v poglavju 4.3.4 se je Komisija odločila, da preostalih vzorčenih družb ne obiše.

1.8 Razkritje

- (18) Komisija je 21. februarja 2018 vsem zainteresiranim stranem razkrila bistvena dejstva in premisleke preiskave ter jih povabila, da do 18. marca 2018 predložijo pisne pripombe in/ali zahtevajo zaslišanje s Komisijo in/ali pooblaščenecem za zaslišanje v trgovskih postopkih.
- (19) Turčija, vložnik, štirje vzorčeni proizvajalci izvozniki in dansko združenje za akvakulturo so pripombe predložili po razkritju. Zaslihanje med Komisijo, Turčijo in vložnikom je potekalo 23. marca 2018. Zaslihanje med Komisijo in danskim združenjem za akvakulturo je potekalo 16. aprila 2018.

2. IZDELEK, KI SE PREGLEDUJE, IN PODOBNI IZDELEK

- (20) Izdelek, ki se pregleduje, je šarenka (*Oncorhynchus mykiss*):
- žive mase 1,2 kg ali manj posamezno ali
  - sveža, ohlajena, zamrznjena in/ali dimljena:
  - v obliki cele ribe (z glavo), s škrgami ali brez njih, z drobovjem ali brez njega, mase 1,2 kg ali manj posamezno, ali
  - brez glave, s škrgami ali brez njih, z drobovjem ali brez njega, mase 1 kg ali manj posamezno, ali
  - v obliki filetov mase 400 g ali manj posamezno,
- s poreklom iz Turčije in trenutno uvrščena pod oznake KN ex 0301 91 90, ex 0302 11 80, ex 0303 14 90, ex 0304 42 90, ex 0304 82 90 in ex 0305 43 00 (oznake TARIC 0301 91 90 11, 0302 11 80 11, 0303 14 90 11, 0304 42 90 10, 0304 82 90 10 in 0305 43 00 11) (v nadaljnjem besedilu: izdelek, ki se pregleduje).
- (21) Komisija je v prvotni preiskavi sklenila, da so izdelki, proizvedeni v Uniji, in izdelki, proizvedeni v Turčiji, podobni izdelki v smislu člena 2(c) osnovne uredbe.

3. SUBVENCije, PROTI KATERIM SO BILI V PRVOTNI PREISKAVI UVEDENI IZRAVNALNI UKREPI

- (22) Komisija je v prvotni preiskavi proučila številne ukrepe, od katerih so ali bi lahko imeli turški proizvajalci izvozniki postrvi koristi v obdobju prvotne preiskave (2013) (glej uvodno izjavo 37 Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 1195/2014 ⁽¹⁾ o uvedbi začasne izravnalne dajatve).
- (23) Glavne subvencije, od katerih so v obdobju prvotne preiskave imeli koristi turški proizvajalci postrvi, so bile neposredne subvencije na kilogram, dodeljene vsem proizvajalcem postrvi, in sicer v višini od 7 % do 9,6 %. Dve od družb, vzorčenih v prvotni preiskavi, sta imeli koristi tudi od subvencioniranih posojil. Subvencije v obliki subvencioniranih posojil so po ugotovitvah Komisije znašale 0,1 % za eno (Kilic) in 0,3 % za drugo družbo (Özpekler).

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1195/2014 z dne 29. oktobra 2014 o uvedbi začasne izravnalne dajatve na uvoz nekaterih šarenk s poreklom iz Turčije (UL L 319, 6.11.2014, str. 1).

- (24) Komisija je ugotovila, da so bile v obdobju prvotne preiskave ugodnosti vseh drugih subvencijskih ukrepov v preiskavi zanemarljive ali jih sploh ni bilo. Zato so ukrepi, uvedeni za proizvajalce postrvi, večinoma izravnali neposredne subvencije.
- (25) V obdobju prvotne preiskave (2013) so bile leta 2013 proizvajalcem postrvi dodeljene neposredne subvencije na podlagi odloka št. 2013/4463 z dne 7. marca 2013 o kmetijskih subvencijah (v nadaljnjem besedilu: odlok iz leta 2013). Ta odlok se je nanašal na proizvodnjo postrvi leta 2013.
- (26) V skladu z odlokom iz leta 2013 so bile subvencije dodeljene vsem proizvajalcem postrvi, ki so imeli veljavno dovoljenje za proizvodnjo, vezano na enoto za ribogojstvo. Dovoljenje za proizvodnjo bi bilo lahko povezano s proizvodnjo v morju, jezu ali na kopnem. Proizvajalec postrvi ima lahko več dovoljenj za proizvodnjo (enot za ribogojstvo) v istem jezu ali istem morskem območju. V skladu z odlokom iz leta 2013 je bila proizvodnja v okviru vseh teh dovoljenj upravičena do subvencij v naslednjih omejenih vrednostih: proizvajalci postrvi so za vsako dovoljenje za proizvodnjo prejeli 0,65 turške lire (v nadaljnjem besedilu: TRL) na kg postrvi za proizvodnjo do 250 ton na leto, za proizvodnjo v obsegu od 251 do 500 ton so prejeli polovico tega zneska (tj. 0,325 TRL/kg), za proizvodnjo nad 500 ton pa niso prejeli nobene subvencije.

4. REZULTATI PREISKAVE

4.1 Splošne informacije

- (27) Subvencije za proizvodnjo postrvi so urejene z odlokom, ki ga turška vlada sprejme vsako leto. V tem odloku so navedeni osnovni pogoji in zneski subvencij za proizvodnjo akvakulture v Turčiji. Postopki in načela v zvezi z izvajanjem odloka se nato dodatno določijo s sporočili, ki jih vsako leto izda turško ministrstvo za prehrano, kmetijstvo in živinorejo.
- (28) Ker je obdobje preiskave v zvezi s pregledom zajemalo drugo polovico leta 2016 in prvo polovico leta 2017, je Komisija najprej proučila zneske in pogoje subvencij, ki so bile ali naj bi bile dodeljene proizvajalcem postrvi v letih 2016 in 2017 (glej poglavje 4.2).
- (29) Analizirala je tudi splošno gibanje zneskov subvencij, ki jih je Turčija dodelila od prvotne preiskave do zadevnega dne (glej poglavje 4.3). Nato je proučila, ali se je raven subvencioniranja znatno spremenila in ali je mogoče trditi, da je bila sprememba trajna (glej poglavje 4.4).

4.2 Subvencije, dodeljene za proizvodnjo postrvi v letih 2016 in 2017

4.2.1 Subvencije za proizvodnjo postrvi leta 2016

- (30) Leta 2016 so bile proizvajalcem postrvi dodeljene subvencije na podlagi odloka št. 2016/8791 ⁽¹⁾ o podpornih ukrepih za kmetijstvo leta 2016 (v nadaljnjem besedilu: odlok iz leta 2016). Poleg tega so bili v sporočilu št. 2016/33 ⁽²⁾ o podpori akvakulturi podrobneje opredeljeni pogoji za dodelitev subvencij.
- (31) Znesek subvencij v TRL/kg je ostal na ravneh iz leta 2013, z novim členom 4.16 pa so bile iz subvencij izključene ribogojnice z dovoljenji „v istem potencialnem območju, ki ga določi ministrstvo, istem jezu zbiralniku ali regionaliziranem jezu zbiralniku v isti coni“.
- (32) V skladu z navedenim členom in v nasprotju z razmerami v obdobju prvotne preiskave je veljalo, da če je imel proizvajalec postrvi več kot eno dovoljenje za proizvodnjo (ali enoto za ribogojstvo) v isti potencialni morski coni, ki jo je določilo ministrstvo, istem zbiralniku (jezu) ali istih zbiralnikih v istih regijah, ki so pripadali isti osebi ali istemu podjetju/družbi, so se ta dovoljenja ali enote za ribogojstvo obravnavale kot eno dovoljenje ali

⁽¹⁾ Turški odlok št. 2016/8791 z dne 25. aprila 2016 o kmetijskih subvencijah leta 2016 (ki se od 1. januarja 2016 izvaja retroaktivno).

⁽²⁾ Sporočilo št. 2016/33 o podpori akvakulturi in izvajanju odloka št. 2016/8791 je bilo v uradnem listu objavljeno 3. avgusta 2016.

enota, ki pripada zadevni družbi, neposredne subvencije pa so se morale izplačevati v skladu s to razlago. Vložnik je trdil, da se je zaradi tega člena zmanjšal obseg proizvodnje, za katerega je bilo mogoče pridobiti subvencije, zaradi tega pa so se močno znižale subvencije, ki so jih prejeli proizvajalci postrvi. Vendar je Komisija ugotovila, da je imel ta pogoj dve omejitvi.

- (33) Prvič, preiskava je pokazala, da se je v skladu z informacijami, ki jih je predložila Turčija, omejitev iz člena 4.16 odloka iz leta 2016 nanašala le na proizvodnjo postrvi v jezovih zbiralnikih ali morju, ne pa na proizvodnjo na kopnem, ki je po informacijah Turčije zajemala približno 20 % celotne proizvodnje postrvi ⁽¹⁾. Turčija je po razkritju tudi potrdila, da na kopnem (ribogojnice) poteka 65 % celotne proizvodnje, medtem ko v jezovih zbiralnikih ali morju poteka le 35 % proizvodnje.
- (34) Glede na to omejitev iz člena 4.16 odloka iz leta 2016 ni vplivala niti na 20 % celotne proizvodnje postrvi niti na 65 % proizvodnje v ribogojnicah. To je na primer veljalo za eno od vzorčenih družb, tj. družbo Mittos, ki je na kopnem imela lastno ribogojnico. Poleg tega je ena od vzorčenih skupin družb, tj. skupina Özpekler, imela ribogojnice v različnih jezovih zbiralnikih. Posledično so bile te družbe/skupine družb na podlagi informacij, ki so jih predložile, upravičene do subvencij za isto število dovoljenj za proizvodnjo (šest v prvem primeru in tri v drugem primeru) tako v letu 2015 (pred zakonodajno spremembo) kot tudi v letu 2016 (ko je nova zakonodaja že veljala). Zato sprememba zakonodaje ni znatno vplivala na navedeni družbi.
- (35) Drugič, omejitev se je uporabljala za posamezni pravni subjekt, kar je pomenilo, da bi lahko v primeru skupine, sestavljene iz povezanih družb, vsaka družba zaprosila za subvencije v okviru omejitev, določenih v odloku. To je pomenilo, da če je bila skupina družb sestavljena iz različnih pravnih subjektov, ki imajo ribogojnice (dovoljenja) v isti coni, bi lahko bila do ločenih subvencij upravičena vsaka družba v skupini, tudi če bi imela ribogojnice v isti coni kot druga povezana družba. Turčija je potrdila, da je to veljalo za eno od vzorčenih skupin, tj. skupino Alima. Do subvencij sta bili upravičeni obe povezani družbi v tej skupini, čeprav sta bili njuni ribogojnici v isti coni.
- (36) Zaradi teh posebnosti skupni učinek omejitve ni znatno zmanjšal števila prejemnikov. V skladu z informacijami, ki jih je predložila Turčija, se je število dovoljenj ribogojnic, na podlagi katerih je bilo mogoče pridobiti neposredne subvencije, zmanjšalo z 947 leta 2015 na 837 leta 2016 in 817 leta 2017. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 34, se je na posamični podlagi število upravičenih dovoljenj nekaterih družb med letoma 2015 in 2016 zmanjšalo, za nekatere družbe, na primer za skupino Özpekler ali družbo Mittos, pa je število upravičenih dovoljenj ostalo enako pred spremembo in po njej.
- (37) Poleg zakonodajne spremembe, uvedene s členom 4.16 odloka iz leta 2016, je Turčija z istim odlokom 1. januarja 2016 uvedla tudi novo neposredno subvencijo za proizvodnjo v zaprtih sistemih ⁽²⁾. V členu 4.16 odloka je bilo določeno, da je cilj „čim bolj izkoristiti vodne vire, ki so na voljo v državi, da bi se zagotovilo gojenje proizvodov akvakulture in različnih vrst na lokacijah z omejenim dostopom do vode“.
- (38) Subvencija za proizvodnjo v zaprtih sistemih bi se lahko dodelila tudi proizvajalcem drugih vrst rib, določenih v odloku, kot sta pagar in brancin. Subvencija je znašala 0,5 TRL na kg rib, proizvedenih v tem sistemu, ne glede na vrsto proizvedenih rib.

4.2.2 Subvencije, ki naj bi se dodelile za proizvodnjo postrvi leta 2017

- (39) V skladu s prakso, da se vsako leto sprejmejo novi odloki in sporočila, ki urejajo subvencije za proizvajalce postrvi, je bil leta 2017 odlok iz leta 2016 nadomeščen z odlokom št. 2017/10465 ⁽³⁾ o podpornih ukrepih za kmetijstvo leta 2017 (v nadaljnjem besedilu: odlok iz leta 2017). Poleg tega so bili v sporočilu št. 2017/38 ⁽⁴⁾ o podpori akvakulturi podrobneje opredeljeni pogoji za dodelitev subvencij.

⁽¹⁾ Turški organi so med preverjanjem navedli, da se je 30 % proizvodnje postrvi nanašalo na proizvodnjo na kopnem, 70 % pa na proizvodnjo v jezovih zbiralnikih ali morju. Ta informacija je bila po razkritju popravljena.

⁽²⁾ „Popolnoma nadzorovan sistem akvakulture, ki temelji na načelu ponovne uporabe v sistemu gojenja po izvedbi nekaterih procesov, kot so odstranjevanje vode, uporabljene med proizvodnjo, ter odstranjevanje izločkov in ostankov hrane s številnimi mehanskimi in biološkimi postopki, obogatitev s kisikom glede na kakovost in kemično sestavo, izhlapevanje ogljikovega dioksida in obdelava z ozonom in/ali ultravijoličnim sevanjem, ter ki zmanjšuje porabo vode in zagotavlja proizvodnjo, večjo od obsega na enoto, boljše rast in možnost večjih koristi iz hrane ter prostor, prijetno svobodo in možnost pridobivanja proizvodov z manjšimi vplivi na okolje.“ (sporočilo turškega ministrstva za prehrano, kmetijstvo in živinorejo št. 2016/33, člen 4c).

⁽³⁾ Turški odlok št. 2017/10465 z dne 5. junija 2017 o kmetijskih subvencijah leta 2017 (ki se od 1. januarja 2017 izvaja retroaktivno).

⁽⁴⁾ Sporočilo št. 2017/38 o podpori akvakulturi in izvajanju odloka št. 2017/10465 je bilo v uradnem listu objavljeno 14. oktobra 2017.

- (40) V odloku iz leta 2017 so se ohranile določbe člena 4.16 o številu upravičenih dovoljenj. Hkrati je bilo z njim uvedeno povišanje zneska neposrednih subvencij za proizvodnjo postrvi. Subvencije so po novem znašale:
- za proizvodnjo do 250 ton je subvencija znašala 0,75 TRL/kg (v primerjavi z 0,65 TRL/kg leta 2016),
  - za proizvodnjo od 250 do 500 ton je subvencija znašala 0,375 TRL/kg (v primerjavi z 0,325 TRL/kg leta 2016),
  - za proizvodnjo nad 500 ton subvencije niso bile dodeljene.
- (41) Z odlokom iz leta 2017 so bile uvedene tudi nove subvencije. V skladu z informacijami, ki jih je predložila Turčija, so te nove subvencije delno nadomestile in dopolnile neposredne subvencije, proti katerim so bili v prvotni preiskavi uvedeni izravnalni ukrepi, namenjene pa so bile spodbujanju uživanja rib v Turčiji, izpolnjevanja okoljskih standardov, boja proti boleznim ter kakovosti, diverzifikacije in sledljivosti živil. Nove subvencije so bile subvencije za:
- postrvi mase več kot 1 kg,
  - označevanje rib,
  - dobre kmetijske prakse.
- (42) Subvencije za proizvodnjo postrvi mase več kot 1 kg so bile namenjene spodbujanju diverzifikacije proizvodov. Subvencija je znašala 0,25 TRL/kg za proizvodnjo do 250 ton in polovico tega zneska (tj. 0,125 TRL/kg) za proizvodnjo od 250 do 500 ton. Tudi za tovrstno subvencijo se je uporabljala omejitev meril za upravičenost iz člena 4.16, ki je pojasnjena v uvodnih izjavah 32 do 35.
- (43) Po razkritju sta vložnik in Turčija trdila, da se je subvencija za postrvi mase več kot 1 kg nanašala na zadevni izdelek le, če je masa postrvi znašala med 1 kg in 1,2 kg. Trdila sta, da postrvi mase več kot 1,2 kg niso spadale v opredelitev zadevnega izdelka. Poleg tega bo po navedbah Turčije ministrstvo za kmetijstvo s prihodnjim sporočilom o opredelitvi pogojev shem subvencij za proizvodnjo za leto 2018 omejilo subvencijo za postrvi mase več kot 1,25 kg. Zato se subvencija za postrvi mase več kot 1 kg ne bi smela upoštevati pri oceni razvoja zneskov subvencij za proizvajalce postrvi v letih 2017 in 2018.
- (44) Komisija se je strinjala, da postrvi mase 1,2 kg ali več, ki se prodajajo v obliki cele ribe, niso zadevni izdelek. V skladu z veljavnimi ukrepi se zato za subvencije za proizvodnjo takih rib, ki bi se prodajale izključno na drugem trgu, ne smejo uvesti izravnalni ukrepi.
- (45) Vendar je proizvodnja postrvi mase med 1 kg in 1,2 kg leta 2017 imela koristi od sheme in je spadala v obseg izdelka. Poleg tega člen 4(f) sporočila št. 2017/38 dodeljuje subvencijo ribogojcu „za pridobivanje“. Tudi če je Turčija leta 2018 nameravala omejiti subvencijo za postrvi mase več kot 1,25 kg, v odloku ni nobenega pravnega merila, ki izključuje subvencijo, kadar se postrvi prodajajo v drugačni obliki. Glede na prejete informacije je običajna praksa v industriji, da se nekatere velike pridobljene postrvi predelajo in prodajajo kot zadevni izdelek, na primer v obliki filetov. Zato ustreznih zneskov shem subvencij koristi zadevnemu izdelku. Poleg tega se lahko Komisija v svoji analizi sklicuje le na ustrezne končne zakonodajne in upravne akte, ki v celoti veljajo v državi izvoznici. Ker sporočilo o opredelitvi pogojev za leto 2018 še ni bilo sprejeto, predvidenih pogojev, ki jih je pojasnila Turčija, na tej stopnji ni mogoče upoštevati. Zato Komisija te sheme ni izključila iz splošne analize, temveč je svoje ugotovitve izpopolnila glede na gospodarski učinek sheme (glej uvodno izjavo 67).
- (46) Subvencije za označevanje rib so bile namenjene spodbujanju sledljivosti in kakovosti rib. Subvencija je znašala 0,02 TRL/kos za proizvodnjo do 250 ton in polovico tega zneska (tj. 0,01 TRL/kos) za proizvodnjo od 250 do 500 ton. Omejitev se je uporabljala za posamezno dovoljenje za proizvodnjo. Tudi za tovrstno subvencijo se je uporabljala omejitev meril za upravičenost iz člena 4.16, ki je pojasnjena v uvodnih izjavah 32 do 35. Subvencija za označevanje rib bi se lahko dodelila tudi proizvajalcem drugih vrst rib, določenih v odloku, kot sta pagar in brancin. Zainteresirane strani po razkritju niso izpodbijale te ugotovitve.
- (47) Subvencije za dobre kmetijske prakse so bile namenjene izpolnjevanju nekaterih standardov, povezanih z okoljem, varnostjo hrane, dobrim počutjem rib in sledljivostjo. Za upravičenost do subvencije je bilo treba

v vsaki družbi opraviti revizijo. Po končani reviziji se je lahko izdal certifikat. Inštitute, ki nadzorujejo izpolnjevanje standardov, je moralo certificirati ministrstvo. Rok, do katerega so lahko družbe z dovoljenjem za proizvodnjo postrvi vložile zahtevek za pridobitev subvencije za leto 2017, je bil 31. marec 2018. Subvencija je znašala 0,25 TRL/kg za proizvodnjo do 250 ton. Omejitev se je uporabljala za posamezni pravni subjekt. Zainteresirane strani po razkritju niso izpodbijale te ugotovitve.

4.2.3 Sklep

- (48) Zdi se, da se je po uvedbi zakonodajne spremembe s členom 4.16 odloka iz leta 2016 zmanjšal obseg proizvodnje postrvi, za katero je mogoče pridobiti neposredne subvencije. Vendar je bilo v skladu z informacijami, ki jih je predložila Turčija, in razpoložljivimi informacijami v evidenci težko določiti dejanski učinek zakonodajne spremembe iz leta 2016 z vidika obsega in vrednosti upravičene proizvodnje v primerjavi s sistemom, ki je veljal pred začetkom veljavnosti navedenega odloka, poleg tega pa je bil odvisen od obsega proizvodnje v okviru posameznega dovoljenja.
- (49) Učinek se je razlikoval tudi na ravni posamezne družbe glede na specifične razmere, povezane z njeno proizvodnjo. Od leta 2016 so lahko družbe, ki so imele po starem sistemu več kot eno dovoljenje v isti regiji ali coni, prejele neposredne subvencije le za eno od dovoljenj. Vendar so druge družbe, ki so proizvodnjo izvajale na kopnem (npr. družba Mittos) ali so delovale v različnih conah ali regijah (npr. skupina Özpekler), prejemale neposredne subvencije, ki so bile enake ali celo višje kot pred letom 2016, ker so imele več kot eno dovoljenje. Poleg tega se je omejitev iz člena 4.16 odloka iz leta 2016 uporabljala za posamezni pravni subjekt, tako da je bil učinek zakonodajne spremembe na skupino družb odvisen tudi od strukture te skupine. Tako je zakonodajna sprememba najbolj vplivala na skupine družb, kot sta GMS in KLC, medtem ko je imela na družbe ali skupine družb, kot so Alima, Mittos in Özpekler, in vse male družbe, ki predstavljajo več ko 65 % družb, le omejen učinek ali pa sploh ni vplivala nanje.
- (50) Komisija je ugotovila še, da se je leta 2017 zvišal dejanski znesek neposrednih subvencij za proizvajalce postrvi (glej uvodno izjavo 40). Z odlokoma iz let 2016 in 2017 so bile uvedene tudi številne nove subvencije, od katerih lahko imajo koristi proizvajalci postrvi (glej poglavji 4.2.1 in 4.2.2).
- (51) Čeprav so torej omejitve, uvedene leta 2016, morda povzročile zmanjšanje subvencioniranja z neposrednimi subvencijami, je Turčija hkrati uvedla nove subvencije in/ali spremenila obstoječe subvencijske ukrepe. Postavilo se je torej pomembno vprašanje, ali zvišanje zneska neposrednih subvencij in na novo uvedenih subvencij ne bi nadomestilo omejitve, uvedene z odlokom iz leta 2016. V tem primeru bi lahko bila splošna raven subvencioniranja enaka ali višja od ravni subvencioniranja, izračunana ob uvedbi prvotnih izravnalnih dajatev. Tudi če bi nekemu proizvajalcu neposredne subvencije leta 2016 prinesle manjše koristi, ker so se njegova različna dovoljenja ali enote za ribogojstvo štete za eno, ni nujno, da bi ta sprememba povzročila znižanje splošne ravni subvencioniranja v primerjavi z razmerami pred zakonodajno spremembo leta 2016 (glej uvodne izjave 62 do 65).
- (52) Zato je Komisija menila, da mora oceniti učinek vseh subvencijskih ukrepov, od katerih so proizvajalci postrvi v Turčiji morda imeli koristi (ali bi jih lahko imeli v prihodnosti), in splošno raven subvencioniranja na nacionalni ravni. Zato ni proučila posameznih učinkov spremembe zakonodaje v obdobju preiskave na vsako posamezno vzorčno družbo, temveč je opravila oceno na globalni ravni, pri tem pa potrdila svoje ugotovitve s sklicevanjem na informacije, ki so jih predložili vzorčni proizvajalci izvozniki.
- (53) Po razkritju sta Turčija in vložnik trdila, da bi morala Komisija subvencijske stopnje za vzorčne družbe ponovno izračunati za vsako družbo posebej. Komisija se s tem argumentom ni strinjala. Vložnik je zahteval ponovno oceno znižanja ravni subvencij za vse proizvajalce postrvi v Turčiji po zakonodajni spremembi leta 2016. Glede na to, da spremembe okoliščin na nacionalni ravni niso bile trajne, se Komisiji ni zdelo ustrezno, da bi izračunala ustrezne posamezne zneske subvencij. Ni se zdelo, da bi bile izvedene spremembe zadosten dokaz, da je bil znesek subvencij bistveno spremenjen in trajen. Poleg tega ta sklep potrjujejo tudi pregled ravni subvencioniranja na nacionalni ravni in ocenjeni zneski subvencij za leto 2018.

4.3 Razvoj subvencij, dodeljenih za proizvodnjo postrvi, na nacionalni ravni

4.3.1 Subvencije, dodeljene proizvajalcem postrvi med letoma 2013 in 2016

- (54) Subvencije, dodeljene proizvajalcem postrvi med letoma 2013 in 2016, so znašale, kot sledi.

Preglednica

Neposredne subvencije proizvajalcem postrvi

	Leto proizvodnje			
	2013 (obdobje prvotne preiskave)	2014	2015	2016
Znesek subvencije (v TRL)	62 992 720	53 599 382	50 093 952	39 762 389
<i>Indeks</i>	100	85	80	63
Obseg proizvodnje (v tonah)	128 059	112 345	106 598	104 356
<i>Indeks</i>	100	88	83	81

Vir: informacije, ki jih je predložila Turčija.

- (55) Med letoma 2013 in 2016 se je skupni znesek subvencij za proizvodnjo postrvi zmanjšal za 37 %.
- (56) Znesek subvencij se je najbolj zmanjšal (za 20 %) med letoma 2013 in 2015, tj. pred uvedbo zakonodajne spremembe z odlokom iz leta 2016. Zmanjšanje med tema letoma je sovpadalo z zmanjšanjem proizvodnje postrvi (za 17 %) v istem obdobju.
- (57) Znesek subvencij med letoma 2015 in 2016 (pred spremembo in po njej) se je zmanjšal za 20,6 %.

4.3.2 Subvencije, ki jih je Turčija dodelila leta 2016

- (58) Leta 2016 je bil dejanski skupni znesek neposrednih subvencij, dodeljenih proizvajalcem postrvi, 39 762 389 TRL.

4.3.3 Subvencije, ki jih je Turčija dodelila leta 2017

- (59) V času preverjanja še niso bili dokončno izvedeni vsi subvencijski ukrepi, od katerih bi lahko imeli proizvajalci postrvi koristi leta 2017. Zato so predhodne ugotovitve Komisije temeljile na proračunski napovedi za leto 2017 za vsak ukrep na globalni ravni.
- (60) Proračun, namenjen neposrednim subvencijam leta 2017, je znašal 52 500 000 TRL. V skladu s predhodnimi informacijami, ki jih je Turčija predložila v času preverjanja, naj bi se porabilo 90 % proračuna (47 250 000 TRL).
- (61) Poleg tega je bil za nove subvencijske ukrepe, uvedene leta 2017, načrtovan naslednji proračun:
- proizvodnja v zaprtih sistemih – 500 000 TRL,
  - označevanje rib – 10 000 000 TRL,
  - dobre kmetijske prakse – 2 000 000 TRL,
  - proizvodnja postrvi mase več kot 1 kg – 1 875 000 TRL.

- (62) Proračun za proizvodnjo v zaprtih sistemih, označevanje rib in dobre kmetijske prakse je vključeval tudi subvencije za proizvodnjo drugih vrst rib, kot sta pagar in brancin. Na podlagi statističnih podatkov, ki jih Turčija predložila v zvezi s celotnim obsegom proizvodnje akvakulture leta 2016, je proizvodnja postrvi v okviru upravičene proizvodnje rib zajemala 41,2 %.

- (63) Na podlagi proračunske napovedi, deleža porabe v višini 90 % in dejstva, da naj bi nekateri ukrepi koristili proizvodnji drugih vrst in ne postrvi, je Komisija najprej ocenila, da bi lahko skupni znesek subvencij za proizvajalce postrvi v letu 2017 lahko presegel 50 milijonov TRL. Ta ocena je temeljila na informacijah, ki jih je predložila Turčija in v skladu s katerimi naj bi se za neposredne subvencije porabilo 90 % proračuna. Komisija je

enak delež porabe proračunskih sredstev uporabila tudi za oceno zneskov dodatnih subvencijskih ukrepov, uvedenih leta 2017 (glej uvodno izjavo 61). Poleg tega je za proračunske vrstice, ki vključujejo druge upravičene vrste rib (tj. subvencije za proizvodnjo v zaprtih sistemih, proizvodnjo postrvi mase več kot 1 kg, označevanje rib in dobre kmetijske prakse), uporabila delež 41,2 %, ki zajema proizvodnjo postrvi v okviru upravičene proizvodnje rib.

- (64) Po razkritju sta Turčija in vložnik trdila, da leta 2017 noben turški proizvajalec postrvi ni imel koristi niti od subvencij za proizvodnjo v zaprtih sistemih niti od subvencij za označevanje rib, in sicer predvsem zaradi začetnih naložbenih stroškov in nepraktičnosti ukrepov. Največja korist za dobre kmetijske prakse v letu 2017 bi lahko znašala le 592 250 TRL, porabljenih pa ni bilo 90 % načrtovanega proračuna, kot so prvotno ocenili turški organi, temveč 83 %.
- (65) Komisija se je strinjala s tem, da ustrezno ponovno oceni skupni znesek subvencij za proizvajalce postrvi na podlagi dejanskih zneskov, ki so jih ti prejeli v letu 2017. Na podlagi teh novih zneskov subvencijskih ukrepov je skupni znesek za proizvajalce postrvi v letu 2017 znašal približno 48,5 milijona TRL.
- (66) Poleg tega je Turčija trdila, da shema subvencij za postrvi mase več kot 1 kg ne bi smela biti vključena v izračun koristi za proizvajalce postrvi. Glede na njene izračune, predstavljene na zaslišanju, bi znesek subvencij za proizvodnjo zadevnega izdelka v letu 2017 v tem primeru znašal približno 43 milijonov TRL.
- (67) Vendar je Komisija ugotovila, da lahko ta shema koristi trem različnim vrstam postrvi, in sicer (1) postrvim mase med 1 kg in 1,2 kg, (2) postrvim mase več kot 1,2 kg, ki se lahko po predelavi oblikujejo v zadevni izdelek, ter (3) postrvim mase več kot 1,2 kg, ki se prodajajo na drugem trgu kot zadevni izdelek. Ob odsotnosti natančnih podatkov o razporeditvi proračuna za subvencijo Komisija ni mogla izračunati natančnega zneska za vsako vrsto. V vsakem primeru pa se tudi ob predpostavki, da je bilo 100 % subvencije namenjenih le tretji vrsti in da subvencija torej ni vplivala na zadevni izdelek, splošna ugotovitev ne bi spremenila. Znesek v višini 43 milijonov TRL v letu 2017 bi dejansko še vedno pomenil povečanje za 4 milijone TRL v primerjavi z letom 2016. Tako povečanje bi nevtraliziralo velik del učinka zmanjšanja iz leta 2016, ki ga je vložnik opredelil kot spremembo, ki upravičuje pregled ukrepov.

4.3.4 Sklep

- (68) Subvencije za proizvajalce postrvi so med obdobjem prvotne preiskave (2013) in letom 2016 zmanjšale za 37 %. Vendar zmanjšanje zneskov subvencije od leta 2013 ni bilo povezano le z zakonodajno spremembo leta 2016, temveč je bilo tudi posledica splošnega zmanjšanja proizvodnje postrvi (glej preglednico v uvodni izjavi 54). Po letu 2016 se je raven subvencij za proizvajalce postrvi znova zvišala.
- (69) Leta 2017 je skupni znesek subvencij za proizvajalce postrvi znašal med 43 in 48,5 milijona TRL. Komisija je zato sklenila, da se znesek subvencij po letu 2016 približuje znesku pred zakonodajno spremembo.
- (70) Komisija je zato sklenila, da je bilo zmanjšanje obstoječih subvencij po zakonodajni spremembi leta 2016 začasno in da sta se od leta 2016 tako skupni znesek subvencij kot tudi raven podpore proizvodnji na tono povečala.

4.4 Trajnost sprememb

- (71) Na podlagi sklepov v poglavju 4.3.4 je Komisija vztrajala pri tem, da je bilo zmanjšanje subvencioniranja za proizvajalce postrvi leta 2016 le začasno. Še naprej je menila tudi, da glede na to, da je Turčija vsako leto pregledovala pogoje in zneske subvencij, uvedenih sprememb ni mogoče šteti za trajne, zlasti:

- ker se je znesek neposredne subvencije na tono leta 2017 povečal,
- ker so bile leta 2017 uvedene štiri nove vrste ukrepov
- in ker je bila leta 2018 uvedena nova subvencija za boj proti boleznim pri proizvodnji mladice (mladih rib).

Poleg tega je Komisija ocenila, da bi lahko skupne subvencije za proizvajalce postrvi leta 2018 dosegle 56 milijonov TRL, tj. približno 6 milijonov TRL več kot leta 2015, ki je leto pred zakonodajno spremembo ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ocena je bila izvedena na podlagi obsega proizvodnje v letu 2017 in deleža porabe v višini 83 % v istem letu. Komisija je za ukrepe, ki naj bi koristili drugim vrstam, uporabila delež v višini 43,6 %, ki je predstavljal delež proizvodnje upravičenih vrst postrvi.

- (72) Po razkritju sta Turčija in vložnik trdila, da se subvencija za boj proti boleznim pri proizvodnji mladice, uvedena leta 2018, ni nanašala na zadevni izdelek. Vendar trditve nista utemeljila. Po mnenju Komisije ni posebnega razloga, zakaj se subvencija ne bi nanašala na zadevni izdelek. Dejansko je tudi ministrstvo za kmetijstvo med preverjanjem predstavilo novi subvencijski ukrep kot subvencijo za proizvajalce postrvi. Komisija je zato trditev zavrnila.
- (73) Po razkritju sta Turčija in vložnik trdila tudi, da bi bilo treba subvencije za proizvodnjo v zaprtih sistemih in označevanje rib izključiti iz ocene, saj se leta 2017 zaradi stroškov in nepraktičnosti niso uporabljale (glej uvodno izjavo 64). Komisija je v zvezi s tem ugotovila, da je znesek subvencije za označevanje rib leta 2017 znašal 0,02 TRL/kos za proizvodnjo do 250 ton, vendar se zdi, da se je leta 2018 povečal na 0,03 TRL/kos⁽¹⁾. Tako se zdi, da je Turčija naredila ukrepe privlačnejše. Komisija je zato zavrnila trditev, da bi bilo treba te nove subvencijske ukrepe izključiti iz ocene subvencij v letu 2018 in bližnji prihodnosti.
- (74) Poleg tega morajo proizvajalci postrvi v skladu s informacijami, ki jih ima Komisija na voljo, dejansko izvesti začetne naložbe in/ali je treba zanje opraviti revizije, da bi se njihove poslovne prakse uskladile z merili za upravičenost do na novo uvedenih subvencijskih ukrepov. Tudi če se proračun za te ukrepe ne porabi v prvem letu ali letih izvajanja, se bo verjetno obsežneje porabljal v naslednjih letih, ko bodo dejavnosti, ki jih opravljajo te družbe, postale upravičene do financiranja.
- (75) Turčija in vložnik sta trdila tudi, da bi morala Komisija upoštevati amortizacijo turške lire v višini 90 % v zadnjih letih. Po njunem mnenju je bila amortizacija trajna.
- (76) Komisija se s to trditvijo ni strinjala. Amortizacije turške lire, ki je prosto zamenljiva valuti s spreminjajočim se menjalnim tečajem, ni mogoče pripisati Turčiji. Poleg tega lahko menjalni tečaji sledijo določenemu trendu v danes časovnem obdobju, vendar se lahko v drugem obdobju tudi obrnejo. Zato ni potrebne stabilnosti in predvidljivosti, ki bi pomenila trajno spremembo okoliščin.

4.5 Sklep

- (77) Glede na navedeno je Komisija vztrajala pri tem, da se pravna podlaga, merila za upravičenost in dejanska višina subvencioniranja v okviru sistema izvajanja neposrednih subvencij stalno spreminjajo. Tudi če dejanski zneski za leto 2018 odstopajo od ocen Komisije, se sistem izvajanja subvencijskih ukrepov nenehno spreminja, tako da takih sprememb ni mogoče šteti za trajne. V zvezi s tem je Komisija vztrajala tudi pri tem, da je bilo ugotovljeno zmanjšanje subvencioniranja med letoma 2013 in 2016 le začasno, saj so zneski subvencij za leti 2017 in 2018 po ocenah dosegli primerljivo raven subvencioniranja kot leta 2013. Posledično in v nasprotju s trditvijo vložnika je Komisija sklenila, da za ugotovljeno zmanjšanje leta 2016 ni mogoče trditi, da je bilo trajno.

5. ZAKLJUČEK DELNEGA VMESNEGA PREGLEDA

- (78) Na podlagi sklepov Komisije o spremembah v izvajanju neposrednih subvencij za proizvajalce postrvi v Turčiji in glede na to, da te spremembe niso trajne, zahtevek za delni vmesni pregled ni veljal za utemeljenega, zato bi bilo treba preiskavo v zvezi z delnim vmesnim pregledom zaključiti.
- (79) Zato bi bilo treba ohraniti veljavne ukrepe, uvedene z Izvedbeno uredbo (EU) 2015/309.
- (80) Vse strani so bile obveščene o ključnih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih naj bi se preiskava zaključila. Po navedenem razkritju jim je bil odobren tudi rok za predložitev pripomb. Stališča in pripombe so bili ustrezno upoštevani, kadar je bilo to upravičeno.

⁽¹⁾ Turški odlok št. 2018/11460 z dne 21. februarja 2018 o kmetijskih subvencijah leta 2018 (ki se od 1. januarja 2018 izvaja retroaktivno).

- (81) Uredba je v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 15(1) Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Delni vmesni pregled izravnalnih ukrepov, ki se uporabljajo za uvoz nekaterih šarenk s poreklom iz Turčije, se zaključí, ne da bi se spremenila raven veljavnih izravnalnih ukrepov.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 4. junija 2018

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL L 176, 30.6.2016, str. 21).

SKLEPI

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2018/824

z dne 4. junija 2018

o zaključku protidampinškega postopka v zvezi z uvozom fero-silicija s poreklom iz Egipta in Ukrajine

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: osnovna uredba) in zlasti člena 9(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

A. ZAČETEK

- (1) Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu: Komisija) je 2. avgusta 2017 začela protidampinško preiskavo v zvezi z uvozom fero-silicija s poreklom iz Egipta in Ukrajine v Unijo in je obvestilo o začetku postopka objavila v *Uradnem listu Evropske unije* ⁽²⁾.
- (2) Preiskava se je začela na podlagi pritožbe, ki jo je vložil Euroalliages (v nadaljnjem besedilu: pritožnik⁽⁴⁾) v imenu štirih proizvajalcev Unije, in sicer Ferropem, Ferroatlántica SL, OFZ ter Huta Laziska SA, ki predstavljajo več kot 90 % celotne proizvodnje fero-silicija v Uniji. Pritožba je vsebovala dokaze *prima facie* o škodljivem dampingu, ki so zadostovali za začetek preiskave.
- (3) Komisija je o začetku preiskave obvestila pritožnika, vse znane proizvajalce izvoznike v Egiptu in Ukrajini, vse znane uvoznike in uporabnike ter druge znane zainteresirane strani, kakor tudi predstavnike Egipta in Ukrajine. Zainteresirane strani so imele možnost, da predstavijo svoja stališča v pisni obliki in zahtevajo zaslišanje v roku iz obvestila o začetku.
- (4) Preveritveni obiski so bili izvedeni med decembrom 2017 in februarjem 2018 v prostorih štirih proizvajalcev Unije, sodelujočih proizvajalcev izvoznikov v Egiptu in Ukrajini ter enega sodelujočega povezanega uvoznika v Uniji.

B. UMIK PRITOŽBE IN ZAKLJUČEK POSTOPKA

- (5) Pritožnik je po elektronski pošti dne 27. februarja 2018 obvestil Komisijo o umiku pritožbe.
- (6) V skladu s členom 9(1) osnovne uredbe se postopek lahko zaključi, če se pritožba umakne, razen če takšen zaključek ne bi bil v interesu Unije.
- (7) V preiskavi ni bilo ugotovljeno, da bi bil tak zaključek v nasprotju z interesom Unije. Komisija je zato menila, da bi bilo sedanjo preiskavo treba zaključiti.
- (8) Zainteresirane strani so bile o tem ustrezno obveščene in so imele možnost predložiti svoje pripombe. Vendar pa Komisija ni prejela pripomb, ki bi kazale, da takšen zaključek ne bi bil v interesu Unije.
- (9) Komisija zato presoja, da je treba brez uvedbe ukrepov zaključiti protidampinški postopek v zvezi z uvozom fero-silicija, tj. fero-zlitine, ki vsebuje več kot 20 mas. %, vendar največ 96 mas. % silicija, ter 4 mas. % ali več železa, s poreklom iz Egipta ali Ukrajine.
- (10) Ta sklep je v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 15(1) osnovne uredbe –

⁽¹⁾ ULL 176, 30.6.2016, str. 21.

⁽²⁾ UL C 251, 2.8.2017, str. 5.

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Protidampinški postopek v zvezi z uvozom fero-silicija, tj. fero-zlitine, ki vsebuje več kot 20 mas. %, vendar največ 96 mas. % silicija, ter 4 mas. % ali več železa, s poreklom iz Egipta ali Ukrajine, ki se trenutno uvršča pod oznake KN 7202 21 00, 7202 29 10 in 7202 29 90, se zaključi.

Člen 2

Ta sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 4. junija 2018

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL